

Lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272);

utfärdad den 13 december 1974.

SFS 1974: 853

Utkom från trycket
den 19 dec. 1974

Kungl. Maj:t förordnar med riksdagen¹ i fråga om uppbördslagen (1953: 272)²

dels att 2 § 2 mom., 27 § 3 mom., 28 och 31 §§, 49 § 1, 2 och 4 mom., 59, 66 och 67 §§, 68 § 1 och 2 mom., 69 §, 70 § 2 mom., 75 §, 85 § 2 mom. och punkt 1 av anvisningarna till 3 § samt anvisningarna till 85 § skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas två nya paragrafer, 32 och 64 §§, samt anvisningar till 69 §, av nedan angivna lydelse.

2 § 2 mom.³ I denna lag förstås med

slutlig skatt: skatt som påförts vid den årliga debiteringen på grund av taxeringsnämnds beslut eller på grund av annat beslut, som enligt gällande föreskrifter skall beaktas vid sådan debitering, och återstår efter

¹ Prop. 1974: 159, SkU 57, rskr 360.

² Lagen omtryckt 1972: 75.

³ Senaste lydelse 1974: 771.



iakttagande av bestämmelserna om nedsättning av skatt enligt 4 och 5 mom.;

preliminär skatt: i 3 § omförd skatt, som erlägges i avräkning å slutlig skatt;

kvarstående skatt: skatt, som återstår att erlägga, sedan preliminär skatt avräknats från slutlig skatt;

tillkommande skatt: skatt som skall erläggas på grund av eftertaxering eller enligt beslut om debitering sedan påföringen av slutlig skatt avslutats;

kvarskatteavgift: avgift enligt 27 § 3 mom.;

respitränta: ränta enligt 32 §;

anståndsränta: ränta enligt 49 § 4 mom.;

ö-skatteränta: ränta enligt 69 § 1 mom.;

restitutionsränta: ränta enligt 69 § 2 mom.;

skattereduktion: nedsättning av skatt enligt 4 mom.;

särskild skattereduktion: nedsättning av skatt enligt 5 mom.;

inkomstår: det kalenderår, som närmast föregått taxeringsåret;

uppbördsår: tiden från och med mars månad ett år till och med februari månad nästföljande år;

gift skattskyldig: skattskyldig som taxeras med tillämpning av 52 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) och 11 § 1 mom. lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt;

ogift skattskyldig: annan skattskyldig fysisk person än nyss sagts.

27 § 3 mom.⁴ Överstiger skattskyldigs slutliga skatt den preliminära skatt, som enligt 2 mom. skall gottskrivas honom, skall den skattskyldige erlägga avgift (*kvarskatteavgift*) med sex procent av det överskjutande beloppet, om detta uppgår till högst femtusen kronor, och i annat fall med åtta procent.

Avgiftsbelopp, som understiger femtio kronor påföres ej. Vid bestämmande av procenttalet för avgiften och vid beräkning av avgiften gäller,

att i den slutliga skatten icke inräknas avgift som avses i 116 a eller 116 c § taxeringslagen;

att i den preliminära skatten icke inräknas sådan i 2 mom. under 3) avsedd preliminär skatt, som erlagts efter den 30 april året näst efter inkomståret;

att det belopp, på vilket avgiften skall beräknas, avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

Ändras debitering eller tillgodoräkning av preliminär skatt eller debiteras tillkommande skatt, sker ny beräkning av kvarskatteavgift. Avgiften bestämmes därvid till belopp som skulle ha utgått, om beräkningen gjorts vid den årliga debiteringen av motsvarande slutliga skatt.

Bestämmelserna i denna lag om kvarstående och tillkommande skatt äga, där icke annat angives, motsvarande tillämpning beträffande kvarskatteavgift.

28 § Kvarstående skatt under tjugofem kronor uttages icke.

Kvarstående skatt förfaller till betalning:

⁴ Senaste lydelse 1973: 1119 samt ingressen till 1974: 771 och övergångsbest. till 1974: 773.



under den första uppbördsterminen under uppbördsåret näst efter taxeringsåret, om skatten uppgår till högst tvåhundra kronor; samt med lika belopp under vardera av de båda första uppbördsterminerna under nämnda uppbördsår, om skatten överstiger tvåhundra kronor, dock att belopp, som förfaller under den förra terminen avrundas till närmast lägre hela antal kronor, varvid återstoden förfaller under den senare terminen.

31 §⁵ Uträkning av de särskilda skatteposter som ingå i tillkommande skatt samt debitering av sådan skatt sker efter samma grunder, som gällt för debitering av motsvarande slutliga skatt.

Sänkning av viss skatt vid ändrad debitering avräknas mot höjning av annan skatt till följd av ändringen. Tillkommande skatt under tjugofem kronor uttages icke.

Tillkommande skatt skall förfalla till betalning under uppbördstermin eller två på varandra följande uppbördsterminer, som lokal skattemyndighet bestämmer. Därvid skall skatten fördelas efter samma grunder som i 28 § sägs.

32 §⁶ På tillkommande skatt skall skattskyldig erlägga ränta (*respitränta*). Räntebelopp som understiger femtio kronor påföres ej. Ränta utgår för visst kalenderår efter den högre av de räntesatser, som vid den årliga debiteringen det året gäller vid beräkning av ö-skattevänta. Vid beräkning av ränta för tid som infaller efter utgången av det år då skatten debiteras tillämpas dock den räntesats som gäller för debiteringsåret.

Vid beräkning av respitränta gäller,

att i den tillkommande skatten icke inräknas avgift som avses i 116 a eller 116 c § taxeringslagen och ej heller kvarskatteavgift, respitränta och anståndsrenta;

att ränta utgår från och med den 1 april året näst efter taxeringsåret, dock att ränta på ö-skattevänta, restitutionsränta och skatt, som återbetalts enligt 68 § 2 mom. och ingår i tillkommande skatt, skall utgå från utgången av den månad, då beloppet utbetalts;

att ränta utgår till och med den månad, då skatten förfaller till betalning eller, om skatten skall erläggas under två uppbördsterminer, till och med den månad under vilken den första uppbördsterminen infaller, dock ej i något fall för längre tid än två år; samt

att ränta utgår i helt krontal, varvid öretal bortfaller.

Ändras debitering av tillkommande skatt sker ny beräkning av ränta.

Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt äga motsvarande tillämpning beträffande respitränta.

49 § 1 mom. Skattskyldig må av lokal skattemyndighet erhålla anstånd med inbetalning av skatt, kvarskatteavgift eller ränta

1) om taxeringsintendenten anfört besvär över taxering med yrkande om ändring till den skattskyldiges förmån: till belopp som betingas av taxeringsintendentens yrkande,

2) om den skattskyldige anfört besvär över taxering och taxeringsin-

⁵ Senaste lydelse 1973: 1119.

⁶ Förutvarande 32 § upphävd genom 1967: 625.



tendenten, helt eller delvis, tillstyrkt besvären eller, om besvären avser taxeringsnämnds beslut, tillstyrkt ansökan om anstånd: till belopp som betingas av taxeringsintendentens yttrande,

3) om taxering blivit oriktig på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende: till belopp som betingas av förbiseendet,

4) om den skattskyldige taxerats på mer än en ort för samma inkomst, garantibelopp för fastighet eller förmögenhet: till belopp, motsvarande ettdera av eller båda de skattebelopp som påförts i anledning av taxeringen,

5) (har upphört att gälla),

6) om skatt påförts obehörigen eller med för högt belopp på grund av fel vid debitering: till belopp som betingas av felaktigheten i debiteringen,

7) om preliminär skatt, som enligt 27 § 2 mom. skall gottskrivas den skattskyldige, kan beräknas överstiga motsvarande slutliga skatt och bliva avkortad enligt 65 § samt den skattskyldige icke erhållit jämkning inom den i 45 § 1 mom. sista stycket angivna tiden: till så stor del av skatten som kan antagas bliva avkortad.

2 mom. Skattskyldig må av länsstyrelsen erhålla anstånd med inbetalning av skatt, kvarskatteavgift eller ränta

1) om den skattskyldige anfört besvär över taxering och erläggandet av skatt, som påförts i anledning av den icke lagakraftvunna taxeringen, skulle för den skattskyldige medföra betydande skadeverkningar eller eljest framstå såsom obilligt: till belopp som betingas av den skattskyldiges yrkande i fråga om taxeringen,

2) om ansökan gjorts angående skatteberäkning för ackumulerad inkomst eller angående befrielse från erläggande av skatt, som påförts avliden person eller hans dödsbo, eller om skattskyldig eller dödsbo anfört besvär över beslut med anledning av sådan ansökan: till belopp som betingas av ansökningen eller besvären,

3) om ansökan gjorts angående befrielse enligt 85 § 2 mom. från erläggande av kvarskatteavgift eller om besvär anförts över beslut i anledning av sådan ansökan: till belopp som betingas av ansökningen eller besvären.

Anstånd enligt första stycket vid 1) må medgivas endast om den skattskyldige ställer nöjaktig säkerhet hos länsstyrelsen om icke med hänsyn till anståndstidens varaktighet, den skattskyldiges förhållanden och omständigheterna i öfrigt kan antagas, att det belopp som avses med anståndet ändå kommer att behörigen erläggas.

4 mom.⁷ Den som åtnjuter anstånd med inbetalning av skatt enligt 2 mom. 1) skall erlägga ränta (*anståndsrenta*) för den del av skatten som skall erläggas senast vid anståndstidens utgång. Vid ränteberäkningen gälla i tillämpliga delar bestämmelserna i 32 § första stycket.

Vid beräkning av anståndsrenta gäller,

att ränta utgår från utgången av den månad, då skatten skulle ha erlagts om anstånd icke medgivits, till och med den månad, då anståndstiden gått till ända; samt



att ränta utgår i helt krontal, varvid öretal bortfaller.

Bifalles den skattskyldiges besvär, skall erlagd ränta återbetalas sedan taxeringen vunnit laga kraft.

Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt äga motsvarande tillämpning beträffande anståndsrenta.

59 §⁸ Det åligger utmätningsman att verkställa indrivning av skatt. Därvid får utmätning och införsel äga rum enligt vad som sägs i 60 §.

Bestämmelserna om indrivning av skatt äga motsvarande tillämpning på indrivning av kvarskatteavgift, restavgift, tilläggsavgift eller ränta enligt denna lag.

64 §⁹ Staten tillkommande fordran, som får uttagas genom utmätning utan föregående dom, indrivs i samma ordning som skatt enligt denna lag, dock att införsel ej får äga rum vid indrivningen. Restavgift utgår enligt 58 § 1 mom. Under den tid, då sådan fordran är föremål för indrivning genom utmätningsmans försorg, beräknas ej ränta, som på grund av särskild föreskrift skall utgå efter förfallodagen.

66 § Avskrivning av debiterad skatt, kvarskatteavgift eller ränta må äga rum:

1) då den skattskyldige saknar utmätningsbara tillgångar och fordringen ej kan uttagas genom införsel enligt införsellagen, dock att avskrivning icke må ske för fordran, för vilken fast egendom svarar, med mindre utretts att betalning för fordringen icke kunnat erhållas ur egendomen;

2) då upplysning icke kunnat vinnas om skattskyldigs vistelseort eller skattskyldig icke kunnat anträffas å ort, där han enligt inhämtade upplysningar antagits uppehålla sig;

3) då skattskyldig vistas å utrikes ort och åtgärd av beskickning eller konsulat eller vederbörande utländska myndighet vidtagits för beloppets utfående, utan att detsamma influtit;

4) då skattskyldig vistas å utrikes ort och anmaning att betala skulden icke kan tillställas honom genom beskickning eller konsulat eller vederbörande utländska myndighet;

5) då beloppet av den skuld, för vilken till utlandet avflyttad eller därstädes eljest bosatt skattskyldig häftar, icke uppgår till trehundra kronor och särskilda skäl för åtgärd varom i 61 § 1 mom. sägs icke föreligga;

6) då fordran icke överstiger trehundra kronor och förutsättningar för övrigt föreligga för avskrivning enligt föreskrifter av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer; samt

7) då fordran preskriberats eller bortfallit på grund av ackord som antagits enligt 62 § tredje stycket.

Avskrivning av preliminär skatt må i annat fall än då skattefordran bortfallit på grund av ackord icke äga rum förrän efter utgången av andra uppborårsåret efter det, under vilket skatten förfallit till betalning.

Avskrivning av kvarstående och tillkommande skatt må i annat fall

⁸ Senaste lydelse 1974: 771 (ingressen).

⁹ Förutvarande 64 § upphävd genom 1966: 243.



än då skattefordran bortfallit på grund av ackord icke äga rum förrän efter utgången av det uppbördsår, under vilket skatten förfallit till betalning.

Då arbetsgivaren jämlikt 75 § är ansvarig för arbetstagares skatt, må avskrivning av denna icke äga rum, förrän det befunnits, att skatten av anledning, som i första stycket sägs, ej heller kan utfås av arbetsgivaren.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer äger föreskriva att avskrivning av skattefordran hos juridisk person i särskilda fall får äga rum före de tidpunkter som angivits i andra och tredje styckena.

67 §¹⁰ Fråga om avkortning och avskrivning av skatt, kvarskatteavgift eller ränta prövas av länsstyrelsen.

Avskrivning medför icke ändring i betalningsskyldighet enligt denna lag.

68 § 1 mom.¹¹ Överstiger erlagd preliminär skatt motsvarande slutliga skatt eller har genom skatteavdrag enligt 40 § 2 mom. andra stycket innehållits mer än som svarar mot den skattskyldige påförd kvarstående skatt, skall länsstyrelsen i det län, där skatten debiterats, skyndsamt ombesörja att det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige. Återbetalning av överskjutande preliminär skatt skall dock ske endast om skatten tillsammans med ö-skatteränta, i förekommande fall efter avdrag för kvarstående skatt och kvarskatteavgift, uppgår till minst tjugofem kronor.

Sedan beslut, som avses i 45 § 2 mom., inkommit till länsstyrelsen, skall länsstyrelsen utbetala i beslutet angivet belopp. Detsamma gäller belopp, som anges i beslut enligt 45 § 3 mom., i den mån beloppet inbetalats.

Finner regeringen sådan återbetalning av skatt som i första stycket sägs böra verkställas av annan än länsstyrelse, må regeringen därom förordna.

2 mom. Har vid granskning hos riksskatteverket av verkställd debitering befunnits, att anledning föreligger till antagande att slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt blivit någon påförd obehörigen eller med för högt belopp eller att skattskyldig tillgodoräknats överskjutande preliminär skatt med för lågt belopp, skall vederbörande länsstyrelse underrättas härom. Länsstyrelsen har att verkställa den utredning i ärendet, som må finnas erforderlig, och att, om förhållande som nyss sagts finnes föreliggande, återbetala vad som för mycket erlagts.

Finner länsstyrelsen eljest sådant förhållande vara för handen, skall länsstyrelsen likaledes återbetala för mycket erlagt belopp.

Den som eljest vinner nedsättning i eller befrielse från honom påförd slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt eller berättigas återbetalkomma ytterligare överskjutande preliminär skatt äger att genom länsstyrelsen i det län, där debiteringen skett, återbetalkomma vad han erlagt för mycket.

Återbetalning enligt första—tredje styckena sker, såvitt avser överskjutande preliminär skatt och ö-skatteränta, endast om beloppet skulle

¹⁰ Senaste lydelse 1974: 771 (ingressen).

¹¹ Senaste lydelse 1974: 771 (ingressen).



ha återbetalats vid motsvarande tillämpning av 1 mom. första stycket. Belopp under fem kronor återbetalas icke.

69 § 1 mom.¹² Därest den preliminära skatt, som enligt 27 § 2 mom. skall gottskrivas skattskyldig vid debitering av slutlig skatt, i vad den erlagts överstiger den slutliga skatten, äger den skattskyldige erhålla ränta (ö-skatte­ränta) på det överskjutande beloppet. Vid ränteberäkningen gälla bestämmelserna i 27 § 3 mom. andra och tredje styckena i tillämpliga delar.

Ränta utgår för en beräknad tid av tolv månader, dock att ränta på preliminär skatt enligt 27 § 2 mom. 3), som erlagts efter den 18 januari året näst efter inkomståret men senast den 30 april samma år, utgår för en tid av sex månader. Räntebeloppen må tillhopa icke överstiga 100 000 kronor. Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer fastställer i december året före taxeringsåret de räntesatser som skola gälla vid den årliga debiteringen det följande året.

Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt äga motsvarande tillämpning beträffande ö-skatte­ränta.

2 mom. På skatt, kvarskatteavgift, respitränta och restitutionsränta, som återbetalas enligt 68 § 2 mom., och vid utbetalning av skatt eller ränta, som innehållits med stöd av 68 § 4 mom. andra stycket, utgår ränta (restitutions­ränta). Vid ränteberäkningen gälla i tillämpliga delar bestämmelserna i 32 § första stycket.

Vid beräkning av restitutionsränta gäller i övrigt,

att ränta utgår på belopp, som senast under taxeringsåret erlagts som preliminär skatt, från utgången av taxeringsåret och på annat belopp från utgången av den månad, då det betalats;

att, därest skatt betalats före uppbördstermin, då skatten förfallit till betalning, skatten anses som erlagd under nämnda uppbördstermin;

att, därest skatten betalats i flera poster och restitutionen avser allena­st viss del av det sammanlagda skattebeloppet, det för mycket erlagda beloppet avräknas mot det eller de belopp som sist guldits;

att ränta utgår till och med den månad, då beloppet återbetalas; samt

att ränta utgår i helt krontal, varvid öretal bortfaller.

Har beslut som föranlett restitutionsränta ändrats på sådant sätt att ränta icke skulle ha utgått eller utgått med lägre belopp, om ändringsbeslutet beaktats vid ränteberäkningen, är den skattskyldige pliktig återbetala vad han sålunda uppburit för mycket. Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt äga motsvarande tillämpning beträffande restitutionsränta.

Om restitutionsränta i särskilt fall föreskrives i 75 § femte stycket.

(Se vidare anvisningarna.)

70 § 2 mom.¹³ Har vid granskning hos riksskatteverket av verkställd debitering befunnits, att skatt, kvarskatteavgift eller ränta blivit obehörigen utesluten från debitering eller påförd till för ringa belopp eller att skattereduktion, särskild skattereduktion, preliminär skatt eller ränta bli-

¹² Senaste lydelse 1973: 69 samt övergångsbest. till 1974: 773.

¹³ Senaste lydelse 1974: 771.



vit gottskriven med för högt belopp, skall vederbörande länsstyrelse underrättas härom. Länsstyrelsen har att verkställa den utredning i ärendet, som må finnas erforderlig. Föreligger förhållande, som nyss sagts, skall länsstyrelsen, efter hörande av den skattskyldige när så finnes påkallat, fastställa det belopp denne har att erlägga.

Finner lokal skattemyndighet efter anmälan eller eljest sådan felaktighet som avses i föregående stycke vara för handen eller att motsvarande felaktighet föreligger i beslut om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt, skall myndigheten, efter hörande av den skattskyldige eller arbetsgivaren när så finnes påkallat, fastställa det belopp denne har att erlägga.

Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt äga motsvarande tillämpning beträffande belopp som fastställs till betalning enligt första eller andra stycket.

75 § Underlåter arbetsgivare utan skälig anledning att vederbörligen fullgöra sin skyldighet att verkställa skatteavdrag, är han jämte arbetstagaren ansvarig för skatt, vilken skatteavdraget skolat avse, till belopp som svarar mot vad han underlåtit att avdraga. Lokal skattemyndighet som utfärdat eller haft att utfärda arbetstagarens debetsedel beslutar om arbetsgivarens ansvarighet i nämnda fall.

Sedan beslut fattats enligt första stycket må krav på erläggande av skattebeloppet riktas mot såväl arbetsgivaren som arbetstagaren. Vistas arbetstagaren på känd ort inom riket, må arbetsgivaren krävas endast om det kan antagas att arbetstagaren underrättats om sin skyldighet att erlägga skattebeloppet. Beloppet må indrivivas hos arbetstagaren i samma ordning som gäller för restförd skatt.

Efterkommer arbetsgivaren icke anmodan att erlägga beloppet, må detsamma uttagas i den ordning som stadgas i fråga om indrivning av skatt, dock att införsel ej må beviljas.

Arbetsgivare eller arbetstagare, som har att erlägga mot underlåtet skatteavdrag svarande belopp, är tillika skyldig att å beloppet erlägga restavgift.

Därest arbetsgivare efter besvär över lokal skattemyndighets beslut funnits icke vara ansvarig för arbetstagares skatt, skall länsstyrelsen till arbetsgivaren återbetala skatt, som denne erlagt för arbetstagaren, samt erlagd restavgift. På skattebeloppet utgår restitutionsränta. Häftar arbetsgivare för restförd skatt eller arbetstagares skatt, för vilken han funnits ansvarig, äger han dock utfå endast vad som överstiger det obetalda skattebeloppet och restavgift. I fråga om ränteberäkningen gälla i tillämpliga delar bestämmelserna i 69 § 2 mom.

Har arbetstagares skatt uttagits hos arbetsgivare, skall, om indrivningskvitto överlämnas till arbetsgivaren, nämnda förhållande anmärkas å indrivningskvittot.

85 § 2 mom. Har skattskyldig påförts kvarskatteavgift och beror den kvarstående skatten av förhållande, varöver den skattskyldige icke kunnat råda, äger länsstyrelsen i det län, där avgiften påförts, efter ansökan besluta att avgiften skall utgå med endast tre procent.

Ansökan, som i detta moment sägs, skall hava inkommit till länsstyrelsen före utgången av året näst efter det då avgiften påfördes.

(Se vidare anvisningarna.)



Anvisningar

till 3 §

1. Frågan huruvida skattskyldig skall erlägga preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt skall, då preliminär självdeklaration som i 16 § sägs icke avgivits eller upplysning om den skattskyldiges inkomstförhållanden eljest icke vunnits, bedömas med ledning av senast verkställda årliga taxering. Därest därvid den skattskyldiges inkomst av annat än tjänst och tillfällig förvärvsverksamhet uppgår till högst en fjärdedel av den sammanlagda uppskattade inkomsten, bör den skattskyldige i regel erlägga preliminär A-skatt. Eljest bör han påföras preliminär B-skatt. Preliminär A-skatt skall utgå även om den skattskyldige uppger sig driva rörelse, där det av utredning i ärendet framgår att hans verksamhet bedrivs under sådana förhållanden som motsvarar arbetsanställning. Har preliminär självdeklaration avlämnats eller upplysning om den skattskyldiges inkomstförhållanden eljest vunnits, skall frågan huruvida preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt bör erläggas bedömas med motsvarande tillämpning av vad nyss sagts, därvid hänsyn dock skall tagas till förhållandet mellan annan inkomst än i 3 § 2 mom. under 1 första och andra styckena sägs och den sammanlagda uppskattade inkomsten.

Av 3 § 2 mom. framgår, att preliminär B-skatt må påföras i stället för preliminär A-skatt, därest särskilda omständigheter, t. ex. speciella svårigheter att verkställa i 39 § omförmält skatteavdrag, föreligga. Å andra sidan kunna omständigheterna vara sådana, att preliminär B-skatt visserligen framstår som den naturliga skatteformen, men att preliminär A-skatt likväl bör erläggas, exempelvis därför att den skattskyldige vid upprepade tillfällen tidigare år underlåtit att i vederbörlig ordning inbetala debiterad preliminär skatt.

till 69 §

Räntesatserna enligt 69 § 1 mom. skall bestämmas med utgångspunkt i den högsta allmänt förekommande årsränta som vid fastställelsen gäller vid inlåning i bank. Därvid uppkommen räntesats som icke utgöres av hel eller halv procentenhet jämnas till närmaste högre sådan procentenhet.

till 85 §

Som exempel på förhållande, varöver den skattskyldige icke kunnat råda, må nämnas att arbetsgivaren felaktigt uträknat den skattskyldiges preliminära skatt eller att skatt beräknats enligt för gift skattskyldig gällande bestämmelser och den skattskyldige på grund därav och med hänsyn till övriga förhållanden icke kunnat rätt uträkna den slutliga skatten eller att den kvarstående skatten beror på att taxeringen bestämts med frångående av den skattskyldiges deklaration. Därest taxeringsåtgärden avsett rättelse av uppenbar felräkning eller misskrivning eller omständigheterna äro sådana att den skattskyldige uppenbarligen bort förstå att deklarationen skulle komma att frångås, skall nedsättning av avgift medgivas endast om särskilda omständigheter föreligga.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer äger lämna anvisningar i frågor rörande avgiftsbefrielse.



Denna lag träder i kraft den 1 januari 1975. Bestämmelserna i 69 § 1 mom. andra stycket om fastställande av räntesatser träder dock i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

1. Äldre lydelse av 27 § 3 mom., 28 §, 31 § andra stycket, 49 § 1 och 2 mom., 68 § 1 och 2 mom., 69 § 1 mom., 85 § 2 mom. och anvisningarna till 85 § gäller fortfarande i fråga om skatt på grund av 1974 eller tidigare års taxering samt på grund av eftertaxering för år 1974 eller tidigare år. Anvisningarna till 69 § gäller icke vid debitering av skatt på grund av taxering eller eftertaxering för nämnda år.

2. Äldre lydelse av 31 § första stycket gäller fortfarande vid debitering av skatt på grund av eftertaxering som beslutats i första instans före ikraftträdandet.

3. Äldre lydelse av 49 § 4 mom., 69 § 2 mom. och 75 § samt 69 § 3 mom. gäller fortfarande vid beräkning av ränta intill den 1 januari 1976. Ränta enligt 32 § beräknas icke för tid före den 1 april 1976.

4. Bestämmelserna i 64 § tillämpas ej beträffande fordran som överlämnats till indrivning före ikraftträdandet av denna lag.

CARL GUSTAF

G. E. STRÄNG
(Finansdepartementet)

